

CZWÓRKA

LISTOPAD

ROK SZKOLNY 2024/2025

**106. ROCZNICA
ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI**

Drodzy Czytelnicy!

Przed nami kolejna rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę. Cieszymy się, że możemy żyć w wolnym, niepodległym kraju, dlatego też świętowanie tej rocznicy jest ważne dla wszystkich Polaków. Ale społeczność naszej szkoły ma jeszcze jeden powód do dumy i radości z okazji tego święta. Nasza szkoła nosi bowiem zaszczytne imię Legionów Polskich 1914 – 1918. Imię naszego patrona jest powiązane z nazwą naszego miasta Legionowo. Legionowo przyjęło bowiem swoją nazwę od Legionów Polskich stworzonych przez Józefa Piłsudskiego. Legiony Polskie są bohaterem zbiorowym, to ludzie, którzy przynieśli wolność ojczyźnie po latach niewoli. Mamy więc okazję kolejny raz obchodzić również święto naszej szkoły, której oficjalnie nadano imię 10 listopada 2000 roku. Nasi uczniowie nie mogą pamiętać tego wydarzenia, ale właśnie dzięki tym obchodom mają możliwość przypominać sobie i utrwać w pamięci historię „Czwórki”. Czczymy imię naszej szkoły, uczestnicząc w konkursie historycznym czy szkolnej akademii, mamy okazję do śpiewania pięknych pieśni patriotycznych, ale przede wszystkim obchody święta naszej szkoły przypominają nam, że wszyscy – nauczyciele, uczniowie, pracownicy szkoły – tworzymy wspólnotę, która ma obowiązek pamiętać, bowiem „naród, który nie szanuje swej przeszłości, nie zasługuje na szacunek teraźniejszości i nie ma prawa do przyszłości”(J. Piłsudski).

Zapraszamy do lektury!

Zespół redakcyjny gazetki „Czwórki”

Patron naszej szkoły - Legiony Polskie.

Co o nich wiemy?

Legiony Polskie

Legiony Polskie to formacje wojskowe, które odegrały kluczową rolę w dążeniach Polaków do niepodległości w czasie I wojny światowej. Ich historia sięga 1914 roku, kiedy to, w obliczu konfliktu zbrojnego w Europie, Polacy zaczęli organizować się w celu walki o suwerenność swojego kraju. W tym artykule przedstawię genezę, działalność oraz znaczenie Legionów Polskich w kontekście polskiej historii oraz ich znaczenie dla naszej szkoły.

Geneza Legionów

Legiony Polskie zostały utworzone 16 sierpnia 1914 roku przez Naczelny Komitet Narodowy, z inicjatywy Józefa Piłsudskiego, który miał wizję stworzenia polskiego wojska walczącego u boku państw ententy – głównie Austro-Węgier i Niemiec. Legiony zaczęły formować się w 1914 roku, w momencie, gdy wojna rozprzestrzeniała się po Europie. Pierwsze oddziały – I Brygada Legionów Polskich – wyruszyły na front wschodni, a ich celem była walka z Rosją oraz dążenie do odbudowy niepodległej Polski.

Działalność Legionów

Legiony Polskie brały udział w wielu bitwach, m.in. pod Lwowem czy w bitwie pod Kostiuchnówką w lipcu 1916 roku. Żołnierze walczyli z poświęceniem, a ich odwaga zyskała sobie uznanie zarówno wśród polskiego społeczeństwa, jak i wśród sojuszników. Legiony szybko stały się symbolem walki o wolność i niezależność. Jednakże po 1916 roku sytuacja zaczęła się komplikować.

W wyniku porażek militarno-politycznych, Józef Piłsudski zaczął dostrzegać, że w sojuszu z państwami centralnymi nie ma przyszłości dla niepodległego bytu polskiego. W rezultacie, w 1917 roku, Piłsudski odmówił złożenia przysięgi na wierność Niemcom i Austro-Węgrom, co doprowadziło do jego aresztowania i rozwiązania Legionów.

Znaczenie Legionów

Pomimo trudnych okoliczności, Legiony Polskie pozostawiły trwały ślad w historii Polski. Ich działalność była istotnym krokiem ku odbudowie polskiej suwerenności.

Walka żołnierzy Legionów stała się inspiracją dla kolejnych pokoleń Polaków, a ich determinacja przyczyniła się do wzrostu ducha narodowego w czasie zaborów. Po zakończeniu I wojny światowej i uzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 roku, wielu byłych legionistów związało swoje życie z odbudową kraju, zajmując kluczowe stanowiska w administracji oraz wojsku. Legiony wpisały się w zbiorową pamięć narodową jako symbol walki o wolność i niezależność.

Legiony Polskie to nie tylko zjawisko militarne, ale także element tożsamości narodowej, który miał ogromne znaczenie dla polskiej historii. Ich historia na trwałe została wpisana w kontekście dążeń Polaków do niepodległości, a pamięć o bohaterach Legionów jest pielęgnowana do dziś. Warto zatem poznawać ich dzieje i doceniać wkład, jaki wnieśli w walkę o wolność Polski.

Nasza społeczność szkolna jest ściśle związana z Legionami Polskimi. W 2000 roku Rada Miejska w Legionowie zatwierdziła Uchwałą imię patrona naszej szkoły. 10 listopada 2000 roku naszej szkole nadano

nazwę im. Legionów Polskich 1914-1918 oraz otrzymała ona biało-czerwony sztandar z charakterystycznym symbolem - czapką legionisty „maciejówką”. Od tamtej pory co roku przed dniem 10 listopada w naszej szkole odbywa się uroczysty apel poświęcony odzyskaniu przez Polskę niepodległości oraz uczczeniu naszego patrona. Nasza szkoła także jest organizatorem powiatowego konkursu pod patronatem prezydenta miasta Legionowo: „Legiony a niepodległość Polski w latach 1914-1918. Rola Józefa Piłsudskiego”.

Słowa i muzyka Józef Wybicki. Pierwotnie pieśń nosiła tytuł „Pieśń Legionów Polskich we Włoszech”. Powstała w 1797 roku w Reggio w Italii, gdzie formowane były pod dowództwem generała Jana Henryka Dąbrowskiego Legiony Polskie, walczące u boku armii napoleońskiej. W 1927 roku pieśń stała się oficjalnym hymnem Rzeczypospolitej Polskiej.

Jeszcze Polska nie zginęła,
Póki my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski
Z ziemi włoskiej do Polski,
Za twoim przewodem,
Złączym się z narodem.

Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę
Będziem Polakami.
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski...

Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla Ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski...

Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany:
„Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany”.

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski...

Za co cenię moją szkołę?

Szkoła powinna być miejscem, w którym każdy uczeń czuje się dobrze i bezpiecznie. Większość nastolatków narzeka na miejsca, w których się uczą, nie lubią chodzić do szkoły, mają złe zdanie o swoich placówkach. I co tu kryć, niektóre szkoły cieszą się złą sławą. Jestem wdzięczna, że ja nie muszę martwić się o problemy tego typu w mojej szkole.

Uważam, że Szkoła Podstawowa nr 4 jest miejscem, w którym każdy może poczuć się jak w domu. Nauczyciele udowadniają, że możliwe są równoczesne wymaganie od uczniów wypełniania ich obowiązków, jak i pomoc oraz zrozumienie ich potrzeb. Wychowawcy starają się zmienić sale lekcyjne w miejsca, w których nauka może być zabawna, ciekawa i sprawiająca przyjemność. Lekcje to nie tylko siedzenie w klasie z nosem w książce, ale także lekcje

w terenie, warsztaty, doświadczenia, wycieczki, zajęcia muzealne, wizyty w teatrze.

Szkoła to nie tylko my uczniowie i nauczyciele, nie można zapomnieć o paniach z obsługi, które pilnują porządku, co nie jest łatwym zadaniem. Panie kucharki świetnie wypełniają swoje obowiązki, gotując dla wygłodniałych uczniów, którzy biegną jak szaleni, by skosztować swój ciepły i smaczny obiad. Nierzadko zdarzają na stołówce przepychanki, co udowadnia, jak dobre jest jedzenie przygotowywane przez panie na kuchni. Panie w sekretariacie i w kadrach też często służą pomocą.

Szkoła, którą zapamiętam, to nie tylko budynek, szatnie, sala gimnastyczna czy stołówka, to przede wszystkim ludzie, którzy ją tworzą. Jestem już w ósmej klasie i wiem, że będę tęsknić za tym miejscem i wracać do niego.

Maria Kaczorek klasa 8

Czwórka – jak jej nie kochać ? 😊

Moja obecna szkoła nie jest dla mnie tylko miejscem, które dostarcza mi wiedzy, ale także kształtuje mnie jako osobę. Mam dużo powodów, dla których cenię to miejsce, ale chciałabym skupić się na najważniejszym.

Pierwszym powodem, dla którego cenię swoją szkołę jest atmosfera panująca w niej na co dzień. Wszyscy uczniowie, jak i nauczyciele, stanowią przyjazne grono, które sprzyja naszej nauce i rozwojowi osobistemu. Nasi nauczyciele nie są tylko ludźmi z obszerną wiedzą, ale są osobami, które nas wspierają, motywują do nauki i wszyscy wiemy, że zawsze można liczyć na ich pomoc.

Drugim powodem, dla którego mogę powiedzieć, że cenię swoją szkołę, jest poświęcenie naszych nauczycieli, którzy zostają specjalnie dla nas dłużej w pracy, aby nauczyć nas więcej, oferując zajęcia wyrównawcze, dodatkowe materiały i nie ustają w przekonywaniu nas, że warto się uczyć.

Jestem bardzo wdzięczna, że uczęszczam do szkoły, w której mam tylu wspaniałych przyjaciół oraz dobrych nauczycieli. Jako absolwentka na pewno wrócę w przyszłym roku szkolnym, by odwiedzić znajome i bliskie mi miejsce.

Oliwia Krzyczkowska klasa 8c

Czwórka!

Szkoła inne niż wszystkie:)

Dla każdego szkoła ma kompletnie inne znaczenie. Ktoś traktuje ją jako miejsce do nauki, ktoś - jako miejsce, gdzie można zapoznać się z rówieśnikami. Dla mnie szkoła zawsze kojarzyła się ze stresem i strachem. Przynajmniej do czasu, aż trafiłam do Czwórki.

Niestety, w swoim życiu wiele razy spotkałam się z potrzebą zmiany szkoły. Było to spowodowane ciągłymi przeprowadzkami i ciężko było skupić się na nauce w nowej klasie. Poznanie się z kimś nigdy nie było dla mnie czymś trudnym, lecz często zostawałam odrzucona lub nie lubiana przez rówieśników. Ale czy to samo wydarzyło się, kiedy przekroczyłam próg swojej nowej szkoły? Wcale nie. Byłam naprawdę zaskoczona zachowaniem się moich nowych koleżanek i kolegów z klasy, którzy od samego początku byli nastawieni wobec mnie w bardzo miły sposób. Dużo przyjaznych dziewczyn z klasy starało się pomóc mi w każdej chwili, co zawsze poprawiało humor oraz było niezbędne w uczeniu się

nowego języka od zera. Nauczyciele również w każdym możliwym momencie próbowali ułatwić mi przeżycie w tak trudnym i ważnym dla mnie okresie. Udzielali mi dodatkowych lekcji oraz drukowali dla mnie indywidualne zadania, co wspomagało mnie nie tylko w nauce języka polskiego, ale też innych przedmiotów.

Za to wszystko jestem niezmiennie wdzięczna, ponieważ teraz zrozumiałam, że są ludzie, którzy mogą mnie wesprzeć w każdej chwili z własnej chęci. Mimo konfliktów, czy nieudanych dni nasza klasa dalej pozostaje zgrana. Każdy broni siebie nawzajem i spieszy z pomocą, gdy tylko jest taka potrzeba.

Przykro mi, że już niedługo będę musiała pożegnać się z tak niesamowicie miłymi osobami. Myślę, że wspomnienia związane ze szkołą zostaną ze mną na zawsze i mam nadzieję, że w mojej przyszłej szkole wszystko ułoży się tak samo świetnie jak i w tej.

Wiktoria Melnychuk klasa 8c

Nasza Szkoła

Szkoła moja jest bardzo wielka,
od pierwszej klasy wiem, co to literka!
Chodząc do szkoły od ośmiu lat,
wiem jak wygląda piękny świat.

Tutaj się uczymy, jak dzielić i mnożyć,
aby nasze zarobki w przyszłości pomnożyć,
Edukują nas świetni magistrowie, nauczyciele,
A dzięki biologii wiem wszystko o mym ciele!

Są tu też inne przedmioty,
które zwiększają intelektualne obroty.
Na muzyce uczymy się nut,
ta edukacja jest słodka jak miód.

Nasza klasa jest wspaniała,
a szkoła jeszcze bardziej doskonała.
Gdy zrozumiemy, że to rzecz prosta,
zamienimy chleb w kawałek tosta!

Kacper Mazewski klasa 8c

W mojej szkole

W mojej szkole miło jest,
gdy tam idę, jest the best!

Nauczyciele pomocni są,
myślę, że uczniów bardzo lubią.

W 1-3 była zabawa,
4-8 to już poważna sprawa.

Teraz wiem już, co to praca,
Wiem, że nauka nas wzbogaca.

Książki czytamy,
wyobraźnię poszerzamy.

Moja szkoła jest kochana,
wszyscy biegają do niej z rana.

ósmą klasą to mój ostatni rok,
gdy opuszczę Czwórkę, to będzie dla mnie szok...

Zuzanna Kielak klasa 8c

Wywiad z Panią Dyrektor Dominiką Miaz

Pani Dominika Miaz objęła stanowisko dyrektora Zespołu Szkolno-Przedszkolnego 1914-1918 im. Legionów Polskich 1 września 2024 roku. Nasi młodzi dziennikarze postanowili przeprowadzić z Panią Dyrektor krótki wywiad, by przybliżyć jej sylwetkę uczniom, rodzicom i wszystkim czytelnikom naszej gazetki.

Uczniowie: Dzień dobry, dziękujemy, że zgodziła się Pani odpowiedzieć nam na kilka pytań.

Pani Dyrektor: Dzień dobry, cieszę się, że mogę Was gościć.

Uczniowie: Jak długo jest Pani nauczycielką?

Pani Dyrektor: Pracę jako nauczyciel informatyki rozpoczęłam 1 września 2007 r. w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Mordach koło Siedlec, czyli nauczycielem jestem już 17 lat.

Uczniowie: Jaki zawód chciała Pani wykonywać, kiedy była Pani dzieckiem?

Pani Dyrektor: Od najmłodszych lat interesowała mnie matematyka, cyferki, obliczenia. Lubiłam bawić się w sklep, wybierając szkołę średnią, zdecydowałam się na profil ekonomiczny, chcąc zostać księgową, jednak los chciał inaczej. Teraz nie wyobrażam sobie innej pracy niż nauczyciel, to moja pasja.

Uczniowie: Co robi, czym się zajmuje dyrektor i czy trudno być dyrektorem szkoły jakiej, jak nasza?

Pani Dyrektor: Stanowisko dyrektora objęłam we wrześniu tego roku, na obecną chwilę mogę już powiedzieć, że dyrektor szkoły ma dużo obowiązków. Pracuje on wtedy, kiedy uczniowie i nauczyciele mają ferie i wakacje. Wówczas organizuje pracę w szkole, zatrudnia nowych nauczycieli. W trakcie roku szkolnego dba o bezpieczeństwo uczniów swojej szkoły oraz o prawidłowe funkcjonowanie placówki. Przygląda się pracy nauczycieli i uczniów na zajęciach i ocenia pracę nauczycieli. Dyrektor odpowiada za dokumentację przebiegu nauki każdego ucznia oraz przebiegu pracy każdego nauczyciela, sporządza wiele sprawozdań, planów, zarządza finansami szkoły. Jednym z ważnych zadań dyrektora jest organizacja i przeprowadzenie egzaminu ósmoklasisty. Przez wszystkie lata swojej pracy dyrektor musi na bieżąco zdobywać wiedzę i umiejętności przydatne do skutecznego zarządzania placówką, uczestnicząc w licznych szkoleniach, konferencjach czy naradach.

Dyrektor szkoły uczestniczy w uroczystościach szkolnych, jak również reprezentuje szkołę na uroczystościach lokalnych.

Na pytanie, czy trudno być dyrektorem szkoły takiej, jak nasza, myślę, że będą mogła odpowiedzieć za kilka lat. Uważam jednak, że mając przy sobie cudownych ludzi, wykwalifikowaną kadrę i zaangażowanych rodziców, bycie dyrektorem takiej szkoły jak nasza, nie będzie aż takie trudne.

Uczniowie: Jakie jest Pani największe marzenie jako dyrektora naszej szkoły?

Pani Dyrektor: Mam wiele marzeń dotyczących naszej szkoły, ale największe to nowa, przestronna szatnia.

Uczniowie: Kto jest Pani największym autorytetem?

Pani Dyrektor: Jan Paweł II

Uczniowie: Jaka jest Pani ulubiona książka i ulubiony film?

Pani Dyrektor: Ostatnio mało czytam, ale bardzo lubię książki kryminalne np. Harlana Cobena, a ulubiony film to „Dirty Dancing”.

Uczniowie: Czy ma Pani jakieś życiowe motto?

Pani Dyrektor: „Nie ma rzeczy niemożliwych, są tylko rzeczy, których jeszcze nie próbowaliśmy.” Jordan Belfort

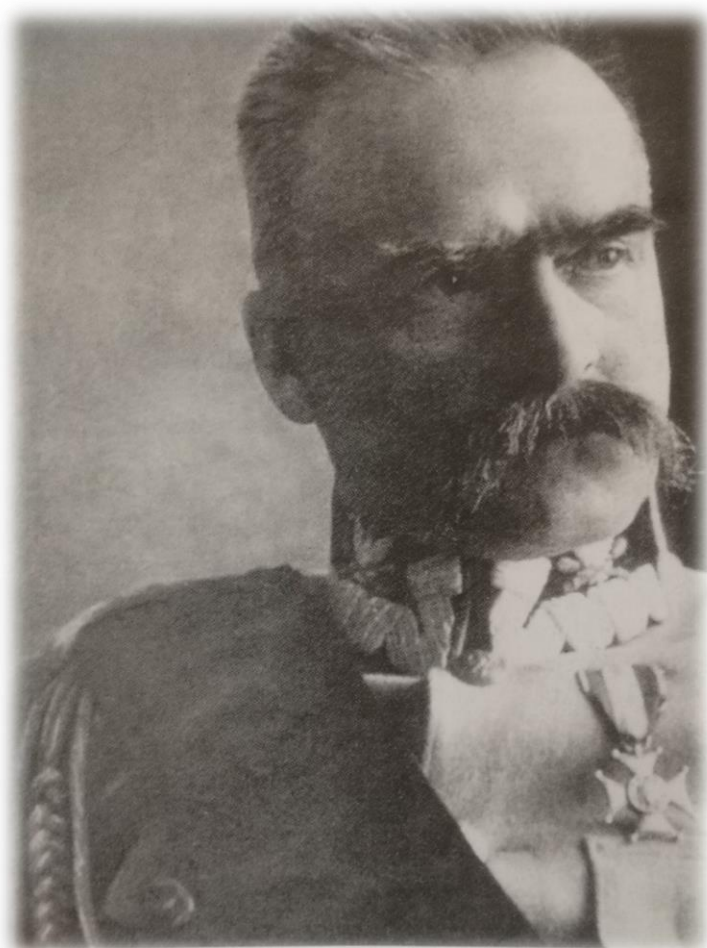
Uczniowie: Czego życzyłaby Pani swoim uczniom?

Pani Dyrektor: By nigdy nie zapominali o tym, aby być sobą i dążyć do spełniania swoich marzeń.

Uczniowie: Dziękujemy za poświęcony nam czas i odpowiedzi na nasze pytania.

Pani Dyrektor: Dziękuję.

*„Naród, który nie szanuje swej przeszłości
nie zasługuje na szacunek teraźniejszości
i nie ma prawa do przyszłości”*

Gazetkę wykonali uczniowie pod opieką p. Moniki Sak i p. Marty Obrębskiej.

Oprawa graficzna p. Monika Sak.